

Гава-роззява

Грицько Бойко

Усі тротуаром проходили справа,
Та правила руху порушила гава:
Ішла вона зліва, назустріч слонові;
— Кар-кар! Роздавив мені ногу до крові!
А зайчик до неї:— От гава смішна!
Мабуть, величенька вага у слона?
На ногу тобі наступили недаром,—
Не вмієш, роззяво, ходить тротуаром.
По правому боці ходжу я до школи,
Мені не наступлять "а ноги ніколи!

Скрипить під санчатами сніг у дворі,
Де гірку зробили для всіх школярі.
А ці, неслухняні зайча й лисеня,
По вулиці прямо летять навмання.
— Ой лишенько! Колія! Сани спиняй! —
Та їх не зупиниш,— спинився трамвай.
Водій докоряє:— Та знає ж це кожний:
На вулиці, діти, кататись не можна!
Якби я трамвай зупинити не встиг,
То ви б залишились обое без ніг.

Дорога відкрита туди і сюди,
Та тільки, шофере, уважно гляди! —
Бо є іще ґави, як ця, що біжить;
Напевно, обридло на світі їй жить.
В страшну небезпеку потрапила ґава,
Де мчали машини і зліва, і справа.
А цей пішохід — вам відомий ведмідь —
На знак "Перехід" з ведмедятком спішить.
Бо там, де указані нам переходи,
Ідуть через вулицю всі пішоходи.

У качечки овочі є у корзині,
Ще треба купити пшона в магазині.
Спиня вона внука:— Отут перехід,
Але поспішати при цьому не слід.

Поглянь, каченятко, спочатку наліво:
Пропустим машину — і підем сміливо.
А серед дороги, де стали зайці,
Ми спинимось теж на отім островці.
Поглянем направо: немає машин? —
І підем собі за пшонцем в магазин.

Спинився тролейбус під номером п'ять.
До виходу всі пасажери спішать.
Лиш гава-роззява одна метушиться:
Вона біля входу штовхнула лисицю,
Ударила дзьобом у лоб їжака.
— Куди ти, колючий? З дороги! — гука.
Та лапою ґаву спиняє ведмідь:
— Заждіть, громадянко, хвилину заждіть.
Щоб знали надалі, де "Вихід", де "Вхід",
Вам штраф заплатить за порушення слід!

Які в нас дороги гладенькі та чисті!
Стоять світлофори на вулицях в місті.
В них жовті, червоні й зелені вогні.
Водій помічає червоний: — Мені
Спинитися треба на деякий час...
А світло зелене, лисичко, для вас.
І котик, і зайчик, і ті, що за вами,—
Всі можете йти через вулицю прямо.
Ви можете йти, не боятись нічого,—
Бо світло зелене— відкрита дорога!

У полі немає ніде тротуару,
І гава пішла по шосе до базару,
Іде собі шляхом по правому боці...
І треба ж такій приключитись мороці!
Попутна машина її зачепила,
Криличко зламала і кошик розбила.
А зайчик гукає:— Я зліва їду!
Попутна не звалить мене на ходу,
Та й стрічна машина отак не штовхне:
Шофер обмине, бо побачить мене.

Трамвай зупинився, і всі, що зійшли,

Попереду звично вагон обійшли.
А гавва що духу метнулась назад
І знову, як бачте, попала невлад.
Зустрічний трамвай тут зупинки не має,
Він далі маршрутом своїм поспішає.
Ведмедик-водій заревів на ходу:
— Куди ти, носата? Влетиш у біду! —
І зайчик їй каже:— Роззяво, стривай!
Попереду треба обходить трамвай!

На розі, де кожен трамвая чекає,
Читаєм табличку: "Зупинка трамвая".
Стоїть кенгуру на новім тротуарі —
Це мама з маленьким синочком у парі.
А гавва трамвай на дорозі чекала,
Іще й чемодани свої розіклала.
Ще мить — і роздавить роззяву ведмідь...
— Ой, дядечку! Швидше машину спиніть!
І гавва летить з-під самісіньких фар...
Тепер буде знати, що є тротуар!

Мелькають будинки, дерева і квіти,—
В тролейбусі їдуть дорослі і діти.
А ззаду — безплатні висять пасажери,
Дві мавпи хвостаті, що раді без міри:
Мовляв, ця драбина для тебе й для мене!
Ми — справжні герої! Ми — мавпи-спортсмени!
І раптом "спортсмен" закричав на драбині:
— Хвоста придавив бегемот на машині!..—
Хвоста — ще нічого, та як би "герою"
Хвоста не позбутись разом з головою!

Спинився автобус, а поряд — таксі.
Обходять їх ззаду прохожі усі.
А гавву-роззяву тут кожен впізна:
Поперед машини скакає вона.
Машина промчала і ледве не збила,
Роззява з книжками портфель упустила,
Закаркала слізно, побігла що духу...
Соромся! Забула ти правила руху!
Машину, що стала попереду тебе,

Завжди тільки ззаду обходити треба!

Усі з ковзанами пішли на льодок,
На річку, де чистий, гладенький каток.
Чого ж на дорозі зайці-пустуни?
Схотіли з "гачком" покататись вони.
Позаду машини висять на гачках:
Машина гальмує — лоби в синяках.
Гачок розігнувся — зайча шкереберть!
Назустріч машина — і куцому смерть!..
І ви на шляху не шукайте утіхи,—
Ця втіха, малята, кінчається лихом!